

af Statstilskuddet skal beregnes efter en Mindsteydelse af 40, 50 og 60 Øre pr. Sygedag for henholdsvis Landdistrikterne, Købstæderne og København med Frederiksberg og nærmeste Omegn.

Dette Ændringsforslag vil medføre en forøget Udgift for Statskassen paa ca. 264.000 Kr. foruden Udgiften til ydet Barselhjælp, men det er med velberaad Hu, at Flertallet er gaaet med til denne Forhøjelse; thi ikke alene paalægger den nye Lov Sygekasserne store forøgede Udgifter til Sindssyge- og Sanatoriebehandling samt Barselhjælp, der ved Loven gøres til obligatoriske Ydelser, medens de hidtil har været frivillige, men det er tillige Flertallets bestemte Opfattelse, at den Hjælp, som Staten her yder Smaakaarsfolk gennem Sygekasserne, er vel anvendt, og den er det, ikke mindst fordi disse har vist deres Redebonhed til selv at bære den store Part af de med Forsikringen forbundne Byrder.

Ændringsforslagene Nr. 4—8, 10, 13, 14, 18—20, 23—26, 30 og 34—41 er enten rent redaktionelle eller af mindre Betydning.

Ved Ændringsforslag Nr. 20, der har Forbindelse med Ændringsforslag Nr. 31, har Udvalget ønsket at stille Plejebørn i private Hjem lige med Medlemmernes egne Børn for derved at komme netop de mest uheldigt stillede til Hjælp. Ændringsforslag Nr. 21 søger at ramme et Misbrug, som bevislig har fundet Sted. Nr. 27 hjemler et Medlem Ret til under visse Forhold at oppebære en Understøttelse af Sygekassen, som denne ellers vilde være fritaget for at yde. Nr. 32 søger i endnu højere Grad end Lovforslaget at begrænse Sygekassernes Ret til at udrede Udgiften til Medicin for Medlemmerne, medens man dog ikke har villet gribe forstyrrende ind i allerede nu bestaaende Forhold. Nr. 33 er allerede omtalt i Betænkningen under Ændringsforslag Nr. 15 til § 13. Efter indhentet Erklæring fra Folketingets Lønningsudvalg har Udvalget stillet Ændringsforslagene Nr. 42, 43 og 44, der paa en enkelt Und-

tagelse nær gaar ud paa at nedsætte Lønningerne og Dagpengene, for de sidste ved at forhøje Timetallet fra 6 til 8. Ved Ændringsforslag Nr. 47 til § 28 søger Udvalget at give det der omhandlede Raad en større Betydning, end det efter Lovforslaget vilde faa, ved i visse Tilfælde at gøre dets Kendelser bindende for Parterne. Dette gælder, hvor det drejer sig om Forstaaelsen af en indgaaet Overenskomst, eller hvor begge Parter har været enige om at indanke Sagen til Raadets Afgørelse. Hvor kun den ene af Parterne har ønsket Sagen indanket for Raadet, bør Kendelsen formentlig heller ikke være bindende for Modparten.

Et *Mindretal* (J. Andersen, Poul Christensen, Chr. Hansen, Jacobsen, Rørdam og Stauning) har ikke kunnet tiltræde det foreliggende Lovforslag, da det maatte befrygtes, at flere af dets Bestemmelser vilde svække Sygekassernes Stilling. Mindretallet anser Sygekasserne for saa værdifulde og samfundsnyttige Institutioner, at det maa være Lovgivningsmagtens Opgave at styrke disse og at hidføre ny Tilgang fra de mindst beidlede Samfundslag uden samtidig at foretage urimelige Indgreb i de Rettigheder, som igennem mere end 20 Aar er hjemlede Sygekasserne og disses ubemidlede Medlemmer.

Hovedpunkterne var for Mindretallet §§ 6 og 7, men desuden ønskedes Ændringer paa andre Punkter, og Mindretallet maatte, foranlediget ved Flertallets Ønsker, ogsaa med stor Opmærksomhed beskæftige sig med Lovforslagets § 13, der omhandler Statens Tilskud.

Mindretallets Bestræbelser har imidlertid under hele Forhandlingen været rettede imod det Maal: at hidføre Enighed indenfor Udvalget om en Indstilling, der kunde blive ført igennem med den store Majoritets Vægt. Flere af Mindretallets Medlemmer havde meget vidtgaaende Ønsker om Reformer i Sygekasselovgivningen, men disse Medlemmer gav Afkald paa at fastholde flere vigtige Forslag under Bestræbelserne for at opnaa Enighed om Affat-